

Et gennembrud i amerikansk tankegang: "Houston, vi har en løsning!"

Den 19. februar 2023 (EIRNS) – Denne uge markerer en vending i verdenssituationen, hvor folk i de "fangne transatlantiske nationer" bevæger sig for at afvise den tåbelige march mod atomar ødelæggelse. Har menneskeheden brug for krig? Menneskeheden har hverken brug for eller råd til krig. Krige er blevet sværere at vinde, selv om de er blevet lettere at føre. Nu er krigens umenneskelighed i det større perspektiv blevet den daglige oplevelse af umenneskelighed i det mindre perspektiv i form af masseskyderier, mord og selvmord i USA, herunder nedskydningen af en katolsk biskop i Los Angeles i går.

Det våben vi må anvende er ikke krig eller vold, men sandheden, som kan "jage løgnens ondskab ud sindet". Og vi skal bruge det uafloadeligt. I denne uge har Schiller Instituttet iværksat en række "eksperimenter med sandheden", en kombination af symposier, publikationer og gadeorganisering, hvorved først tusinder og siden titusinder inddrages i en folkeoplysende masseuddannelse på det højest mulige niveau, under de for nogle måske mest usandsynlige omstændigheder.

Et eksempel: I Washington, D.C., ved afslutningen af søndagens "Rage Against the War Machine"-møde, blev en samtale mellem en arrangør fra Schiller Instituttet og en tilsyneladende mangeårig modstander af LaRouche vendt på hovedet via en diskussion om, hvorfor Gottfried Leibniz, og ikke den tidlige Karl Marx, var kilden til den revolution i videnskaben om fysisk økonomi, som var det rette grundlag for at fremme menneskehedens udvikling. "Modstanderen" havde netop skrevet en bog indeholdende en diskussion om Leibniz og hans Theodicy,

som organisatoren, uden at vide det, havde bragt på bane over for ham et øjeblik forinden. "Ingen har nogensinde diskuteret Leibniz i denne økonomiske kontekst med mig før". Ved at fastslå denne uerkendte betydning af Leibniz, som også var den vigtigste filosofiske indflydelse på Den amerikanske Frihedskrig, blev de tilsyneladende "forskelle" med LaRouche, der "går næsten fem årtier tilbage", pludselig omsat til en helt ny sammenhæng.

Denne "coincidentia oppositorum" – "sammenfald af modsætninger", som blev løst på et højere plan – var det optimistiske syn og ønske hos de fleste af deltagerne blandt de over 3.500 mennesker, der deltog i søndagens demonstration. Den nationale, alders- og generationsoverskridende og politisk mangfoldige begivenhed var enestående. Ingen havde deltaget i noget lignende før. Det begejstrede og opløftede flere af talerne ved demonstrationen. Selve arrangementets særlige karakter neutraliserede de skrøbelige forsøg på at forstyrre, gav mange af talernes indhold en følelse af ikke blot lettelse og begejstring, men også af "noget bedre", som forsamlingen både bebudede og repræsenterede. Der er et nyt potentielt reservoir af god vilje og solidaritet blandt amerikanerne, hvis vi ønsker det, med resten af verden.

Blandt de festlige bannere, som blev fremvist under hele livestreamingen af demonstrationen, var der et banner med et verdenskort. Det proklamerede: "Peace Through Development-Schiller Institute" med illustrationer af World Land-Bridge, North American Water And Power Alliance Project (NAWAPA), Transaqua Project for Africa osv. Et andet banner proklamerede: "Join the Chorus for Peace-Dona Nobis Pacem" med billeder af pave Frans og Brasiliens præsident Lula. Et tredje viste billeder af lederne af BRICS-landene, herunder Vladimir Putin og Xi Jinping, med overskriften: "Helga Zepp-LaRouche siger: For at stoppe 3. verdenskrig må USA tilslutte sig det nye paradigme-Schiller Instituttet." Under livestreamet var det sidste banner særligt fremtrædende i baggrunden bag hver

taler, og alle tre bannere blev fremvist under hele forløbet.

“Dona Nobis Pacem”, som blev sunget af omkring 30 medlemmer af den 70-personer store Schiller-delegation, gav genlyd, da omkring 700 mennesker marcherede fra Lincoln Memorial til Det Hvide Hus. Dette var overraskende nyttigt til at afværge i hvert fald et delvist organiseret forsøg på at forstyrre. Da andre demonstranter hørte sangen, kommenterede de til de øvrige, herunder medlemmer af Schiller Instituttet: “Det er præcis, hvad vi skal gøre”. Skab et glædeligt postyr, ja, men med et optimistisk indhold og i bel canto-form. Så giver det genlyd og udstråler derfor den optimisme, uden hvilken det ikke er tænkeligt, endsige muligt at stoppe krigen.

Selve tanken om at de ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der bygger på ideer fra Nikolaus af Cusa fra det 15. århundrede, bliver grundlaget for en folkelig massebevægelse for social forandring, er så dristig og så indlysende rigtig, at den kan og vil kunne fungere.

NATO's terrorbombning af Nord Stream imod Tyskland og Rusland; opretholdelsen af dødbringende “Caesar-sanktioner” mod syriske børn og familier, der går så vidt som til at bruge de nylige jordskælv som våben mod dem; den ufølsomme indrømmelse fra flere fejlagtige ledere om, at “vi aldrig har haft til hensigt at forhandle fred med Rusland, selv om vi fortalte både russerne og offentligheden det modsatte”; og den bevidste affolkning af Ukraine ved fortsat britisk/amerikansk støtte til en krig, som de ikke kan vinde, hvilket gør dem til en militær stedfortræder i en total finansiel krig mod Bælte- og Vej-Initiativet og den nye globale udviklings-, sundheds- og sikkerhedsarkitektur, der er ved at blive omfavnet i Sydamerika, Afrika og Asien i en genopstået “Bandung-ånd” – alt dette afslører, at de nuværende regeringer i alle de transatlantiske nationer, hver og en, er “blevet kontrolleret på vægten og fundet utilstrækkelige”. Det råber på det nye lederskab, der dukkede op som en spirende kim ved søndagens

Lincoln Memorial-møde.

I denne uge, startende med gårsdagens Washington-møde; tirsdagens (21. februar) Schiller-symposium: "Syriens sanktioner må ophæves!"; torsdagens (23. februar) "Undersøg Nord Stream afsløringerne": Stop Nuclear World War Three!" og lørdagens kulminerende serie af verdensomspændende demonstrationer, herunder måske op til 200 demonstrationer i de næste dage alene i Tyskland, udgør samlet set et forslag til en måde at ændre hele den nuværende banale "aktivistiske politik".

Vi kan sige farvel, hvis vi vælger det, til den mediedrevne "mangel på identitets"-politik, til venstre-højre-stilstand, til FBI's orkestrerede "vold er din ven"-ungdomsstunts. Den tidligere præsidentkandidat Tulsi Gabbards skarpe karakteristik af realiteten af atomkrig og Helga Zepp-LaRouches overraskende præsentation på skærmen i slutningen af atomvåbeneksperten Steve Starrs skarpe videopræsentation viste både situationens alvor samt de omhyggelige foranstaltninger for at komme væk fra ragnarok. "Der kan være noget, der er for sent", formanede Martin Luther King Amerika. Måske vil tiden i denne uge begynde at ændre sig, når vi nu skynder os at bevæge det moralske univers i retning af retfærdighed.